

Tussen paarden, stieren en flamingo's

Het hart van de Camargue

Het Nederlands-Franse echtpaar Hendrik en Odile Steunenbergh streek anderhalf jaar geleden neer in de Zuid-Franse Camargue. Na jaren in het internationale hotelwezen kochten ze hier hun eerste eigen hotel. De charme van slapen in een cowboywoning.

H

et staat al tientallen jaren op mijn verlanglijstje: de Camargue, een streek in Zuid-Frankrijk, ten westen van Marseille. Verder dan Arles, de

poort tot de Camargue, ben ik nooit gekomen. Maar nu is het dan zover. Roze flamingo's, witte paarden en een vlak, waterrijk landschap zijn de ingrediënten die ik van foto's ken. Uiteraard ben ik benieuwd hoe de werkelijkheid zich hiermee verhoudt en of de Camargue werkelijk zo ongerept is als de foto's doen vermoeden.

Op het vliegveld van Montpellier worden we opgehaald door Hendrik Steunenberg. Hendrik en Odile zijn sinds anderhalf jaar eigenaar van L'Auberge Cavalière du Pont des Bannes, een resort dat tot de gemeente Les Saintes Maries de la Mer behoort (vond ik altijd al zo'n intrigerende naam). Eigenlijk zijn het twee hotels die zijn samengevoegd, reden waarom er ook twee restaurants zijn, beide met terras, beide gelegen aan een zwembad.

Onderweg vertelt Hendrik over de aankoop. Hendrik en Odile hadden al een lange internationale hotelcarrière achter de rug, bij onder andere Hilton en Ramada, toen ze besloten dat het tijd werd voor een eigen hotel. Hendrik wilde graag naar de Verenigde Staten, maar zijn Franse vrouw verkoos een terugkeer naar haar vaderland. En zo werd het dus de Camargue.

Frisse wind

Het werd een flinke klus. Zo waren er eindeloos veel verschillende stoelen in de restaurants, en dan niet als design-statement. Om bij elkaar passend bestek dan wel borden van hetzelfde servies te

vinden was een probleem. Kortom, er moest meteen flink worden geïnvesteerd. Een miljoen euro verder zien de restaurants er nu uitstekend uit en kun je hier in stijl eten.

Een andere opgave was om alle neuzen van het personeel dezelfde kant op te krijgen. Met een Nederlandse eigenaar en zijn weliswaar Franse vrouw die echter niet uit de streek komt, was het wantrouwen groot. Maar het echtpaar liet hen 'schrikken'. Zoals Hendrik aan het personeel mededeelde: 'Ik wil de best mogelijke werkgever worden.' Dat waren ze niet gewend, en zoals Hendrik er nu aan toevoegt: 'Als het personeel tevreden is, word je vanzelf ook het best mogelijke hotel.'

Tot de investeringen behoorden dan ook goede kleedkamers en douches voor het personeel. En wat ze al helemaal niet verwacht hadden was dat ze op het eerste kerstdiner voor de medewerkers hetzelfde te eten kregen als de gasten van het hotel. Het wantrouwen ebde weg en inmiddels is het personeel gewend aan de nieuwe eigenaren en de frisse wind die door het hotel waait.

Mistral

L'Auberge Cavalière is geen 'normaal' hotel, maar grotendeels een verzameling van cabana's op een uitgestrekt terrein dat onderbroken wordt door sloten en bruggetjes. De cabana is een traditionele bouwstijl in de Camargue; de huisjes dienden als beschutting voor de hoeders van paarden en stieren. De noordzijde van de cabana is rond, waardoor de mistral, die over de vlaktes kan razen, er geen vat op krijgt. De andere, rechte kant ligt dus in de luwte, daar kon men beschut buiten zitten.

Na de kennismaking met Hendrik en Odile is het tijd voor de eerste nacht in mijn 'hut'. De inrichting is strak en modern, met veel ruimte, en het bed is

uitstekend. Met een licht nerveus gevoel over wat komen gaat, val ik in slaap. Nog wat nerveuzer word ik wakker, want we gaan meteen na het ontbijt paardrijden. Sinds een ritje in een pretpark, vele decennia geleden, heb ik nooit meer op de rug van een paard gezeten en destijds was het ook nog een pony. Nu zijn de witte Camarguepaarden verhoudingsgewijs klein, maar ik vind het toch een behoorlijk groot beest. We krijgen wat instructie over hoe we het paard moeten 'bedienen' en worden gewaarschuwd dat de dieren zich, zeker in het begin, graag te goed doen aan het frisse gras langs de paden. Streng ingrijpen is dan geboden.

In ganzenpas volgen we 'cowboy' Patrick de wilde vlakte in. Uiteraard wil mijn paard voortdurend gras eten en blijkt het corrigeren toch wat minder effectief dan ons was beloofd. Schrik ik in het begin nog wel als mijn witte vriend het pad weer verlaat, na een tijdje krijg ik het systeem beter onder controle en voel ik het aankomen als er weer gesnoept gaat

In ganzenpas volgen we cowboy Patrick de wilde vlakte in

worden. Vandaag schijnt de zon onbarmhartig over de schier eindeloze vlakte, maar als de mistral hier tekeer gaat kun je je maar beter uit de voeten maken en een cabana opzoeken, lijkt me. Na een paar uur paardrijden begint het zowaar normaal aan te voelen en begin ik de aantrekkingskracht van de sport te begrijpen. Dit moet ik nog eens doen!

Mississippiboot

Na een uitstekende bouillabaisse in het hotel zetten we de dag voort op eigen loopkracht met een bezoek aan het nabijgelegen Parc Ornithologique de Pont de Gau, een vogelpark waar onder meer veel flamingo's te zien zijn. >

De cabana's van het hotel, traditionele woningen die bescherming boden tegen de mistral, want ze zijn met de ronde achterkant naar het noorden gebouwd.

Hendrik is erop gebrand ons zoveel mogelijk te laten zien van zijn nieuwe leefomgeving, dus staat er vandaag ook nog een tocht met een soort kleine Mississippi-boot op de Petit-Rhône op het programma. 's Avonds eten we weer op het terras bij het zwembad. *Taureau* staat op het menu, de stier van de Camargue. Er is een keuze uit verschillende bereidingswijzen, en ik kies voor de steak tartare, een aanrader die aan tafel wordt bereid. We besluiten de avond met een borrel in de bar met Odile en Hendrik. Ook hun twee kinderen voegen zich bij het gezelschap: Nick, die in Nederland op de hotelschool zit, en Océane, die nog in de buurt (nou ja, op veertig kilometer afstand) op de middelbare school zit.

Terwijl Hendrik 's ochtends acte de présence geeft bij het ontbijt, krijgen we Odile niet te zien. 'Ik ben altijd een eeuwigheid bezig om van ons huis bij het restaurant te komen', vertelt ze. Een praatje met het personeel dat ze onderweg tegenkomt, een aanwijzing hier, een opmerking daar.

*Daand en wagen
brengen ons naar
het strand waar
een tafel met wit
damast is gedekt*

De lokale versie van het stierengevecht is een hele serieuze aangelegenheid, zo blijkt deze ochtend. We bezoeken de Manade des Baumelles, een bekende stierenfokkerij in de omgeving. De vrouw des huizes geeft uitleg over de Camarguaise stier en waar het allemaal om draait. Het gevecht hier heeft niets te maken met de Spaanse versie. Er vloeit geen bloed en de 'carrière' van een stier duurt dan ook jaren. Rond de hoorns van de stieren wordt draad gespannen met daaraan twee pompons. De stier wordt losgelaten in de arena en de stierenvechter moet proberen met een soort scherpe kam de pompons los te snijden, dan wel de draad door te snijden. Wat een goede stier is? Eentje die op het juiste moment

rustig is, maar ook agressief wordt als de stierenvechter hem benadert. Het optreden van het dier duurt overigens hooguit een kwartier. Hoewel een topstier flink wat geld kan opleveren, is het fokken toch een kwestie van liefhebberij: veel stieren blijken niet geschikt voor het gevecht, waardoor er altijd geld bij moet. Enige tijd geleden is een beroemde stier van Les Baumelles overleden, een gebeurtenis die het hele dorp in rouw dompelde. Zo belangrijk is de positie van de stier hier. Als Hendrik ons terug rijdt naar het hotel, is hij blij verrast als we bij de poort komen. De man die de naam van het hotel in sierletters bij de ingang schildert, is weer eens aan het werk. Daar is geen peil op te trekken namelijk, dat is gewoon een kwestie van afwachten. En het zal dan ook nog wel een tijdje duren voordat hij klaar is met zijn klus.

Paella

's Middags staat een bezoek aan Les Saintes Maries de la Mer op het programma, met zijn imposante kerk uit de 12de eeuw. Vanbuiten lijkt hij evenzeer op een fort als op een kerk, wat ook de dubbelfunctie blijkt te zijn geweest. Middenin de kerk bevindt zich namelijk een bron, dus bij een belegering konden de bewoners zich in de kerk terugtrekken en het daar een hele tijd uithouden. Het dak biedt een schitterend uitzicht over de Camargue en de zee, en vroeger moet het als uitkijkpost gediend hebben, want piraten of ander gespuis kon je hier van verre zien aankomen. De Auberge richt zich behalve op 'gewone' gasten ook op groepen, incentive-reizen en congressen. Daar kunnen ze bijzondere dingen voor doen, zoals ze ons graag laten zien: met paard en wagen worden we van Les Saintes Maries de la Mer naar een afgelegen stuk strand gebracht. Een met wit damast gedekte tafel staat klaar op

de zandvlakte. Na een partij jeu de boules met borrel gaan we op deze idyllische plek aan tafel en genieten van een heerlijke paella en vrolijke gesprekken. Een heel bijzondere ervaring. Enigszins licht in het hoofd hobbelen we als de duisternis is ingevallen (en de muggen de aanvalsmodus hebben ingeschakeld) met paard en wagen weer terug naar ons hotel om daar nog een laatste borrel te drinken met het sympathieke echtpaar dat hier een bijzonder hotel runt. Veel te laat loop ik naar mijn cabana, want de volgende ochtend vertrekt de vlucht naar Amsterdam alweer vroeg. Nog een laatste keer kan ik me een rustende cowboy in zijn cabana wanen, beschermd tegen de elementen. •

Tips & adressen

- L'Auberge Cavalière du Pont des Bannes
Route d'Arles D570
Les Saintes Maries de la Mer
tel. +33 (0)4 90978888
www.aubergecavaliere.com
- Parc Ornithologique de Pont de Gau
www.parcornithologique.com
- Stierenfokkerij Manade des Baumelles
www.manade-des-baumelles.com
- **GOUDEN JOIE TIP**
Breng zeker een bezoek aan Aigues-Mortes in de Petite Camargue, op ruim dertig kilometer afstand. In de 13de eeuw werd deze stad gebouwd als uitvalsbasis voor de kruistochten. De indrukwekkende oorspronkelijke omwalling is nog geheel intact. Het stadje is nogal toeristisch, maar heeft enkele mooie terrassen en behoorlijk wat winkels.

Een aanzienlijk deel van de kleine witte paarden van de Camargue leeft in het wild tussen de flamingo's.

